

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroja (vicepresident), Joan Ballester, Josep Delemus, Lluís Foix, Rosa Font, Dolores Lloveras, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Teresa Seseras i Pep Collellidemont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

UN REPÀS DE L'OBRA D'AQUESTS PERSONATGES A TRAVÉS DELS LLIBRES

Joaquim Nadal i Farreras

Historiador. Universitat de Girona

Sobre Solanic i Binimelis

L'Espanya que convé

David Cameron ha solucionat el seu problema. Rajoy, no. A partir d'ara, el govern britànic entrarà en un període de negociacions que pot ser més o menys complicat, però que té el suport explícit de la majoria dels escocesos. El govern de Madrid, per contra, no ha fet més que acumular descontentament, en una escalada en negatiu que ha empès la major part de la societat catalana cap al sobiranisme. Els passos i terminis que queden fins prohibir la consulta només faran que exhibir, un cop més, el vassallatge d'institucions com el Tribunal Constitucional respecte al magma polític/institucional que conformen el PSOE i el PP.

Contràriament a l'actuació, pública i decidida, del govern britànic –i de l'oposició laborista– per atraure els votants in-

Creuen i creuran que a Catalunya se la pot ofegar políticament

decisos, ni el govern espanyol ni el PSOE no han fet ni un sol gest interpretable des d'una mínima comprensió del problema. És previsible, a més, que la victòria del no a Escòcia encara els refermi més en l'estratègia dura, la de no entrar en cap negociació i menys encara fer una oferta d'ampliació de l'autogovern català. Creuen i creuran que a Catalunya se la pot ofegar políticament a partir de tancar-li totes les sortides, de menystenir sistemàticament les majories i el que representin. Una continuació, per altres vies, de l'històric recurs a la violència de l'Estat espanyol.

Però també és cert que sense aquesta actitud de Madrid mai no s'hauria obtingut una majoria independentista, ni al carrer ni al Parlament. I també és incontestable que la via més clara per accedir a la independència passa pel màxim tancament per part de l'Estat. Un reconeixement retòric del caràcter nacional de Catalunya, sumat a una negociació, per més tramposa que fos, encallaria el procés, almenys durant un temps. La independència serà més una conseqüència d'aquesta Espanya que no pas d'aquell Regne Unit.

Els amics, sovint, m'obsequien amb llibres. Saben que són una de les meves dèries, que en compro, en rebo, en canvio, que grato en els catàlegs i les llibreries de vell. I que, sovint, dic que com més llibres trobo més m'adono que som molt poca cosa i que no sabem pràcticament res. M'esgarrija molt adonar-me com hem esborrat i escombrat el nostre passat més recent i com els clàssics d'abans d'ahir han caigut en un oblit o en una memòria boirosa. Els llibres que m'envien els amics em descobren petits i grans trossos, edicions especials i, sovint, gairebé familiars, que potser m'haurien passat del tot desapercebudes.

ÉS ELCAS DEL LLIBRE DE LULU MARTORELL i Solanic, *Sobre Rafael Solanic. Un escultor, una biografia*, Barcelona, edició de Roser Solanic, 2014. Una petita joia, un compendi de memòria, biografia, evocació sobre l'obra de Rafael Solanic, escultor noucentista integrat per aprenentatge i per matrimoni a la família d'Antoni Serra, ceramista. Autor de relleus, bustos, peces de ceràmica, imatgeria religiosa, relleus de força obrera per a can Codorniu, de Sant Sadurní, vinculat als moviments culturals i educatius i a la sensibilitat dels anys republicans i adaptat, més tard, a la gran tasca de refer el patrimoni eclesiàstic mal més per la guerra. Feia servir de pont la tradició de l'art litúrgic, que ja en els darrers anys vint repuntava, i que des de Montserrat i en la més immediata postguerra esdevindria un fil tènue de continuïtat artística en un ambient radicalment diferent, de lenta i difícil renaixença. Desfila davant nostre Olot, on els Solanic i els Serra van coincidir i van fer coneixença duradora, la successiva aventura ceràmica d'Antoni Serra a can Sangrà, a can Cucurny i, finalment, a l'Hospitalet de Llobregat amb la seva pròpia instal·lació familiar, artesanal i industrial. L'ambient i la vida, els contactes entre escriptors i artistes, la nova i moderna tradició pedagògica, la lluita per a la implantació dels estudis artístics.

XAVIER PORRATA

amic i company, pedagog, músic, director, cantaire i Montserrat Solanic i Serra. Dues germanes i dos germans, units per l'art i per l'amor.

M'ARRIBA, TAMBÉ, UNA JOIA PREUADA d'una altra mena, *Joan Binimelis: Descripció particular de l'illa de Mallorca e viles*, en edició acuradíssima i amorosa de Juli Moll i Gómez de la Tía, editada per la Universitat de València i de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. El pròleg d'Eulàlia Duran pondera el valor de l'edició i el context, i l'estudi introductor i l'edició crítica i anotada de Juli Moll ens situen davant el valor d'aquest testimoni de primer ordre. Joan Binimelis (1538-1616), estudià a la Universitat de València i fou metge, historiador, geògraf, cartògraf, astrònom i matemàtic, protegit pel bisbe de Mallorca Joan de Vic i pel seu germà Lluís de Vic, lloctinent general; treballà per encàrrec dels jurats de la ciutat de Mallorca. Es féu capellà, tingué un benefici a la Seu de Mallorca i el bisbe el nomenà procurador de causes pies d'aquesta diòcesi, però el 1604 fou denunciat a la Inquisició per tocaments obscens i proposicions deshonestes; acabà confessant i es retirà a una vida discreta.

AQUEST LLIBRE, CONSTRUÏT AMB materials d'una tendresa extrema, recull testimonis directes, explora els racons de la memòria, interroga les fotos i els documents, i enfila tota la informació en un relat fet des de l'amor filial més sincer. En realitat, fills, néts i besnéts units reten homenatge al pare, avi i besavi, i ofereixen el llibre en homenatge als seixanta anys dels casaments de Josep Martorell, l'amic arquitecte, i Roser Solanic i Serra, i d'Oriol Martorell, l'enyorat

M'esgarrija adonar-me com hem esborrat el nostre passat més recent i com els clàssics han caigut en un oblit o en una memòria boirosa

AQUEST DARRER EPISODI ES VEU COM la causa més probable del fet que tota l'obra de Binimelis, humanista renaixentista, hagi romàs inèdita i només ens hagi arribat a través de còpies manuscrites. Va deixar una obra mèdica, científica i cartogràfica, principalment els mapes de Menorca (1585) i Mallorca (1593), i la seva *Història General del Regne de Mallorca*, que s'enquadra en el "marc historiogràfic particularista de cadascun dels regnes de la Corona d'Aragó" de l'època.

JULI MOLL EDITA EL LLIBRE V de la *Història General*, que conté el "Llibre que tracta de la descripció particular de la illa de Mallorca e viles, e d'algunes coses memorables que en ella s'han seguides", una bella edició i un bell compendi de la vida i la producció i riquesa de l'illa.